

Isus i Crkva: Kršćansko-muslimanski dijalog o Svetom pismu, identitetu i Božjoj volji

Izvor: <https://minbarlive.com/videos/hr/isus-i-crkva-krscansko-muslimanski-dijalog-o-svetom-pismu-identitetu-i-bozjoj-vo>

Pravoslavna kršćanka uključuje se u razgovor s muslimanskim učenjakom i postavlja pitanja o Isusu, Crkvi i nasilju u svetim tekstovima. Razgovor obrađuje narav Isusa, povijesni kontekst biblijskih i kur'anskih odlomaka te dokaze za islam, uključujući kur'anska proricanja i znanstvene opise.

SAŽETAK

U ovom razgovoru muslimanski učenjak i pravoslavna kršćanka raspravljaju o temeljnim razlikama između kršćanstva i islama. Žena izražava sumnje potaknute biblijskim tvrdnjama o Crkvi, a učenjak objašnjava katoličko kružno zaključivanje i važnost ispravnog razumijevanja Isusove naravi. Razgovaraju o Isusu kao Božjem poslaniku, čudesnom rođenju i usporedivim čudima drugih poslanika, poput Adema. Učenjak pojašnjava kontekst ajeta o borbi u Kur'anu (9:5-6, 13), ističući pravila pravednog rata, i ukazuje na problematične starozavjetne zapovijedi. Žena priznaje unutarnju borbu između logike i tradicije. Učenjak iznosi objektivne dokaze za islam: kur'anska predviđanja o visokim zgradama i kamati, znanstvene opise embriologije i svemira te povijesne detalje o faraonu i Ibrahimovom narodu. Razgovor završava pozivom na istraživanje i prihvaćanje istine.

KLJUČNE PORUKE

Katolički argument o Crkvi oslanja se na kružno zaključivanje: vjeruju u Crkvu zbog Biblije, a u Bibliju zbog Crkve.

Isus prema kršćanskim tekstovima nije tvrdio da je Bog, već je upućivao na Boga Oca (npr. Ivan 5:30, Ivan 20:17).

Čudesno Isusovo rođenje ne čini ga Bogom, jer su i drugi poslanici izdvojeni jedinstvenim čudima, a Adem je stvoren bez oca i majke.

Kur'anski ajet 9:5 (et-Tevba) u kontekstu odlomka (9:1-6, 13) govori o borbi samo protiv onih koji su prekršili savez, protjerali Poslanika ﷺ i prvi napali muslimane, s naglaskom na zaštiti onih koji traže azil.

Kršćanska knjiga (Stari zavjet) sadrži izričite Božje zapovijedi za ubijanje žena, djece i dojenčadi (npr. 1 Samuelova 15,3), što je suprotno islamskim ratnim pravilima.

Islam nudi objektivne dokaze: kur'anska predviđanja o natjecanju u visokim zgradama i sveprisutnoj kamati, te znanstvene i povijesne opise (embriologija, širenje svemira, faraonova tvrdnja o božanstvenosti) koje Poslanik Muhammed ﷺ nije mogao znati.

Poruka svih poslanika, uključujući Isusa i Muhammeda ﷺ, ista je: obožavati Jednog Boga i činiti dobro; doktrine Trojstva i Crkve kasnije su ljudske izmišljotine.

ČLANAK

Kršćanka se uključuje u razgovor

Muslimanski učenjak započinje razgovor s pravoslavnom kršćankom. Učenjak najprije postavlja kontekst izravnim pitanjem: "Rekli ste da niste muslimanka, je li tako?" Ona to potvrđuje i predstavlja se: "Ja sam pravoslavna kršćanka." Učenjak je potom poziva da podijeli ono što joj je na umu, napominjući da može slobodno govoriti i da će njezin identitet ostati anoniman. Žena priznaje da osjeća određenu nervozu, ali je učenjak umiruje, objašnjavajući da nema razloga za brigu s obzirom na povjerljivost razgovora.

Pitanje uspostave Crkve

Žena objašnjava da je gledala videe učenjaka i istraživala različite teme, a ono što je najviše muči jest jedna specifična biblijska tvrdnja. Kaže: "Kad čitam kršćansku knjigu, piše da je Isus osnovao Crkvu, a naravno Crkva trenutno ne postoji u islamu. Piše da vrata paklena neće nadvladati Crkvu. Pa se pitam: što se dogodilo s Crkvom? Ne znam je li ovo pitanje logično."

Učenjak odgovara tražeći pojašnjenje što ona podrazumijeva pod "Crkvom" i na koji se tekst poziva. Pita je misli li da je Isus doslovno sagradio fizičku zgradu zvanu crkva. Ona kaže ne, a učenjak dalje istražuje: "Što je onda mislio pod Crkvom?" Žena se poziva na odlomak gdje Isus pita Petra: "A vi, što vi kažete tko sam ja?" Petar odgovara: "Ti si Krist," a Isus zatim kaže: "Na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati" (Matej 16,15–18).

Učenjak pojašnjava pitanje: "Što je Isus mislio pod Crkvom? Mislite li da je mislio da će sagraditi crkvenu zgradu?" Žena razmišlja: "Mislim da je mislio na zajednicu vjernika." Učenjak se slaže da je to posve drugačije shvaćanje od onoga što većina ljudi danas podrazumijeva pod Crkvom. Napominje da sve ovisi o tome što je Isus namjeravao tom riječju, te da samo katolici pridaju posebnu težinu ovom tekstu. Koriste ga kako bi tvrdili da je Petar bio prvi Papa i da bi legitimirali autoritet Crkve.

Kružna logika katoličkog autoriteta

Učenjak objašnjava da je cijeli katolički argument izgrađen na ovom jednom tekstu. Međutim, tvrdi on, ovaj tekst zasigurno ne upućuje na zgradu sa svećenikom koji oprašta grijehe i sva ona učenja koja su katolici izmislili i izmislili. Isus nije namjeravao da se Crkva shvaća na taj način. Da jest, sam bi sagradio zgradu i to bi danas bila prva Crkva u kršćanskoj povijesti. Ali to nije ono što je mislio. Žena primjećuje da, unatoč tome, ideja djeluje proturječno.

Učenjak naglašava: "Vjerujem da je katolicizam sam sebi proturječan. Kad ih pitate zašto se oslanjaju na Crkvu, kažu da se oslanjaju na Crkvu zbog kršćanske knjige. Kad ih pitate zašto se oslanjaju na kršćansku knjigu, kažu da se oslanjaju na kršćansku knjigu zbog Crkve." To je kružno zaključivanje. Ne možete se stalno vrtjeti u krug jer je to logička pogreška. Umjesto toga, morate dokazati oboje neovisno. Morate utvrditi da je kršćanska knjiga pouzdana sama po sebi i tek tada možete reći da se oslanjate na Crkvu zbog kršćanske knjige. Ali ako to nije dokazano, onda ne možete reći: "Vjerujem u kršćansku knjigu zbog Crkve i vjerujem u Crkvu zbog kršćanske knjige." To je kružno zaključivanje—vrtite se u krug u praznoj petlji i niste dokazali ni jedno ni drugo.

Učenjak zaključuje: "Vjerujem da je ovo najveća proturječnost u katolicizmu."

Razumijevanje Isusa i njegove naravi

Učenjak mijenja temu razgovora: "Moje pitanje za vas sada je ovo: bez obzira na to što je Isus rekao, jer mi ovaj tekst uopće nije važan—sve ovisi o tome što je on namjeravao pod Crkvom. Je li mislio na zajednicu vjernika? Ili je mislio na samu vjeru? Što je mislio?" Žena se slaže: "Pa, sigurno nije mislio na onu zgradu koja je kasnije sagrađena." Učenjak odgovara: "Da. Sada je pitanje: zašto vjerujete da je kršćanska knjiga pouzdana? Vi, osobno, danas?"

Žena objašnjava: "Mislim da je to zato što se čini da odgovara na mnoga pitanja o Isusu i zašto je došao, barem u Novom zavjetu." Učenjak pritišće: "Kako to što odgovara na pitanja čini kršćansku knjigu pouzdanom?" Žena zastaje: "Mislim da samo to nije dovoljno."

Učenjak zatim izravno pita: "Što vjerujete o Isusu?" Ona odgovara: "Vjerujem da je Isusa stvorio Bog." Učenjak pita: "Dakle, on nije bio Bog?" Ona pojašnjava: "Bog Otac? Ne, nikako. Samo je jedan Bog. Kršćanska knjiga kaže: 'Čuj, Izraele: Gospodin Bog naš, Gospodin je jedan' (Pnz 6,4). Samo je jedan Bog. Ideja o Bogu Sinu i Bogu ovome i Bogu onome—to nisu učenja kršćanske knjige. Ne postoji 'Bog Sin' u kršćanskoj knjizi. Nikada nećete pronaći taj izraz ili tu ideju. To je izmišljena ideja. Dakle, kad govorimo o Bogu, postoji samo jedan—od vremena Abrahama i Mojsija i Adama, uvijek je bio jedan Bog, uvijek isti Bog."

Učenjak potvrđuje: "Da, točno. Jedan Bog za kojeg kažete da je stvorio Isusa jedini je sposoban stvarati ljude. On je Bog. Bog je Stvoritelj. Kad govorimo o apsolutnom

stvaranju, mislimo na stvaranje iz ničega. Ljudi mogu stvarati i pretvarati jedan oblik u drugi, ali mi govorimo o apsolutnom stvaranju—iz nepostojanja u postojanje. Samo je Bog sposoban za to." Žena se slaže: "Dakle, kad kažete da je Isus Božje stvorenje, onda on nije Bog."

Učenjak kima: "Da. Dakle, on je bio Božji poslanik i Bog ga je poslao svome narodu da ih pouči dobrom ponašanju, načinu života i odnosima među ljudima, bračnim zakonima i tako dalje. I također je bio Mesija, što znači da je bio pomazan—Bog ga je izabrao. Ispunio je svoju misiju kad je došao i prenio poruku koja je bila potrebna ljudima. I vratit će se u Drugom dolasku da ubije Lažnog Mesiju, što je još jedan zadatak koji mu je Bog dodijelio. Ali u tom pogledu, on je poput Mojsija, Davida, Salomona i drugih poslanika."

Pitanje Isusovog čudesnog rođenja

Žena se ubacuje: "Čudno je to što sve ove stvari koje govorite mom umu zvuče logično, ali uvijek se pitam: zašto čudesno rođenje? Jer mi se čini da je on izdvojen od drugih poslanika, i pitam se zašto—ako odgovor nije kršćansko objašnjenje, što je onda?"

Učenjak odgovara: "Razumijem vaše pitanje, ali evo u čemu je stvar: svaki poslanik i poslanik bio je izdvojen čudom kakvo nitko drugi nije imao. Je li bilo još nekoga tko je razdvojio more—Crveno more ili bilo koje drugo more? Nitko drugi. Je li bilo još nekoga tko je bačen u vatru i nije umro? Svaki poslanik i poslanik imao je čudo jedinstveno za njega. Nisu svi činili ista čuda i djela. Bog daje svakom poslaniku i poslaniku čudo koje ga izdvaja od drugih. Među njima, jedna stvar koja je izdvajala Isusa bilo je pitanje njegovog rođenja od djevice. Ali pitanje je: Isus je imao majku, slažete li se?" Ona kaže da. "I to je bila Marija, zar ne?" Da. "A što je s onim koji nije imao ni majku ni oca? Nije li to veće?"

Žena uzvikuje: "Mislim da jest!"

Učenjak pita: "Pa, tko nije imao ni majku ni oca?" Ona oklijeva: "Osim Boga, ne znam nikoga." Učenjak odgovara: "Adem! Bog ga je stvorio izravno. Pa zašto on ne bi bio Bog?" Ona kaže: "Zato što nije, i nije ništa stvorio. Sada govorimo o izdvajanju. Samo zato što je netko izdvojen u nečemu, to ga ne čini Bogom."

Učenjak nastavlja: "Zapravo, on je bio čak i izdvojeniji od Isusa u tom pogledu. I ne samo on, već postoje ljudi koji čak nisu bili ni poslanici ni ništa slično, poput Melkisedeka, spomenutog u kršćanskoj knjizi, koja kaže: 'Bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, nemajući ni početka dana ni kraja života' (Hebrejima 7,3). To kaže kršćanska knjiga. On je bio suvremenik Abrahamov, prema kršćanskoj knjizi, usput rečeno. To su učenja kršćanske knjige. Dakle, ideja da to što je Isus bez oca dokazuje da je jedinstven na ovaj način—znajte da postoje ljudi jedinstveniji na ovaj način, ako želimo govoriti o rođenju i očevima i tako dalje. Postoje jedinstveniji ljudi."

Žena odgovara: "To je logično!"

Učenjak nastavlja: "Da, da. Dakle, što sada čini Isusa drugačijim od bilo kojeg drugog poslanika? Bio je izdvojen čudima, a i oni su bili izdvojeni čudima. Što ga čini drugačijim od drugih poslanika?" Žena kaže: "Ne znam. To je ono što mislim. Nema ničega, i to je ono što muslimani kažu. Umjesto da se usredotočimo na ljude koje je Bog stvorio—kao što ste priznali da je Isus Božje stvorenje—usredotočimo se na Stvoritelja."

Isusova uloga kao učitelja i poslanika

Učenjak postavlja ključno pitanje: "Je li Isus bio ovdje da nas upozna sa sobom ili s Bogom? Je li išao okolo govoreći ljudima: 'Klanjajte mi se, učite o meni, pišite o meni, molite mi se'? Jesu li to bila njegova učenja? Ili je govorio ljudima: 'Molite se samo Bogu Ocu, samo Njemu se klanjajte, ništa Mu ne pridružujte, upoznajte Boga, učite o Bogu, ovo je vaš Bog i djelujte prema Njegovoj volji'? Je li to govorio? Je li govorio o sebi ili o Bogu?"

Žena razmišlja: "Ono što sam uvijek čitala su: 'Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe' (Ivan 5,30) i 'Moj Bog i vaš Bog' (Ivan 20,17). Dakle, čini se da je uvijek upućivao na Boga."

Učenjak potvrđuje: "Da. Dakle, ako je uvijek usmjeravao ljude Bogu, a ne sebi, i jasno je da nije pozivao nikoga da mu se klanja, i nije učio nikoga o Trojstvu, i nije učio nikoga da je Crkva zgrada sa svećenikom kojeg morate slijediti, i postoji netko zvan Papa koji je nepogrešiv, i sve one stvari koje rade s djecom i tako dalje—nećemo ulaziti u to—onda sve ovo nema nikakve veze s Isusom i njegovim učenjima. Sve su to stvari koje su se pojavile kasnije, koje su ljudi izmislili i izmislili."

Ključna stvar je: "Ono što sada vjerujete—koja je razlika između onoga što vjerujete i onoga što smo upravo dogovorili i onoga što muslimani vjeruju? Jer ono što vjerujete nije ono što kršćani vjeruju. Kršćani sigurno ne vjeruju u te stvari, sigurno ne! Kad biste otišli u crkvu, rekli bi vam: niste jedna od nas. I rekli bi vam: što mislite kad kažete da je Isus Božje stvorenje? I siguran sam da se slažete sa mnom. Kad biste pokušali ići u crkvu—ja idem svaki tjedan. Vrlo sam aktivan. Većinu vremena idem dva puta tjedno."

Praznina između Isusa i Muhammeda

Žena zatim pita: "Drugo pitanje koje imam je: što se dogodilo nakon Isusa do vremena Muhammeda? Što se dogodilo nakon Isusa? Uvijek postoji praznina između poslanika i poslanika."

Učenjak odgovara: "Možete postaviti isto pitanje: što se dogodilo nakon Mojsija do sljedećeg poslanika? I što se dogodilo nakon tog poslanika do onog poslije njega? I što se dogodilo od vremena Nuha do vremena Abrahama? I što se dogodilo od vremena

Abrahama do vremena Salomona? Možete postaviti isto pitanje za bilo kojeg poslanika i poslanika. Poslanici su dolazili u različita vremena. Nisu svi došli u isto vrijeme. Bog ih šalje kada se poruka istine izgubi i iskvari i više nije jasna ljudima. Bog tada šalje drugog poslanika i poslanika da razjasni i vrati ljude istini."

Učenjak nastavlja: "Kada je Isus uzdignut, istina je ostala. Njegova učenja, koja su povezivala ljude s Bogom—a to je važan dio—bila su prisutna. Ljudi su provodili učenja koja im je rekao. Sve dok Rimsko Carstvo nije prihvatilo kršćanstvo, a onda su počeli uvoditi sve te stvari: Trojstvo, hipostatsko jedinstvo, kasnije sabore, dvije naravi Isusove tako da je Isus vječno rođeni Sin, i sve te nelogične stvari. Sve su one uvedene kasnije i nijedna od njih nije postojala prije. Ako pogledate najranije zajednice koje su slijedile Isusa, bili su monoteisti. Vjerovali su da je Isus bio poslanik i Božji poslanik, poput Ebionita i Nazarena. Ovakva zajednica bila je među najranijima i vjerovali su da je Isus bio Božji poslanik. Nisu vjerovali da je Bog ili Trojstvo ili utjelovljeni Bog ili bilo što od toga."

Teret vjerske tradicije

Žena izražava svoju unutarnju borbu: "Mislim da je situacija teška za mene u vezi s mojim položajem, jer uvijek slušate te stvari i teško vam je izraziti svoj osjećaj, čak i ako ste u pravu. Nitko ne želi biti u krivu. Ne želite donijeti pogrešnu odluku. Ne želite pogriješiti. Ne želite učiniti pogrešnu stvar ni s jedne strane."

Ona nastavlja: "Još nešto—nisam pročitala cijeli Kur'an. Pročitala sam nešto od njega, i ova moja izjava djelovat će... Ne znam, možda ovo nije najbolji način da izrazim ono što ću reći. Ali lakše je razumjeti Boga koji se promovira u kršćanstvu u usporedbi s islamom. Mislim da je teže vidjeti Boga na ovaj način. Govorite li o povezanosti? Je li to ono što mislite?" Učenjak traži pojašnjenje.

Žena razrađuje: "Ne, ne nužno povezanost, već samo ono što On želi od nas i kako nas vidi. Čini mi se gotovo zastrašujuće. Recite mi sada, iz vašeg razumijevanja—kroz vaše razumijevanje islama, što Bog želi od ljudi? I u usporedbi, rekli ste da je lakše razumjeti što Bog želi od vas u kršćanstvu, pa mi sada dajte usporedbu. Zašto mislite da je lakše? Recite mi razliku između to dvoje."

Božja volja u kršćanstvu i islamu

Cilj kršćanstva i pitanje borbe

Učenjak odgovara: „Čini se da je u kršćanstvu cilj jednostavno biti poput Isusa i voljeti kao što on voli. Ne možeš živjeti svoj život točno onako kako je on živio, ali pokušavaš usvojiti njegove osobine. A u islamu nisi siguran i znaš da trebaš obožavati Boga. No postoje i druge stvari koje djeluju zastrašujuće, poput borbe protiv ljudi.“

Učenjak je zatim izaziva: „Jesi li pročitala kršćansku knjigu? Jesi li sigurna?“ Ona odgovara: „Znam da Stari zavjet ima mnogo toga.“ Učenjak tvrdi: „Ako želiš govoriti o borbi, agresiji i slično, kršćanska knjiga – nema usporedbe između islama i kršćanske knjige. Kršćanska knjiga nadmašuje sve knjige kada je riječ o tim stvarima, u usporedbi s religijama povezanim s Abrahamom.“

Žena se slaže: „To je istina!“

Problem nasilnih zapovijedi u Svetom pismu

Učenjak nastavlja: „Ono što kršćani rade jest da zatvaraju oči pred Starim zavjetom: 'Ne, to je stari savez!' Ali je li to isti Bog ili drugačiji Bog koji je dao te zapovijedi?“ Žena odgovara: „Mislim da me to zbunjuje, jer se čini... Bog se ne mijenja i ostaje u svojoj naravi. Neće biti na jedan način u jednom razdoblju, a zatim se promijeniti u kasnijem razdoblju.“

Učenjak potvrđuje: „Naravno!“ Žena nastavlja: „No način na koji mi je to objašnjeno kada sam postavila to pitanje bio je da su te stvari imale potrebu u to vrijeme, ali kada je Isus došao, mislim da ta ponašanja ili ratovi više nisu bili potrebni. Je li postojala potreba u to vrijeme da se djeca razbijaju o stijene?“ (Psalam 137,9) „Ne mislim da je Bog zapovjedio ljudima da to čine, nego su ljudi činili te stvari.“

Učenjak odlučno odgovara: „Ne, to su zapovijedi u Ponovljenom zakonu i drugim dijelovima kršćanske knjige. Kada se spominju kao zapovijedi, one su Božje zapovijedi ljudima da ih izvrše. To je zakon koji je proveden u toj zemlji, a njegov izvor je Bog prema njihovoj tvrdnji – ne samo riječi ljudi, već iz tekstova knjige. Zar kršćani ne vjeruju da je to Božja riječ? Pa tko je dao te zapovijedi?“

Žena kaže: „Uvijek sam mislila i govorilo mi se da su događaji Starog zavjeta povijesni događaji, a ne nužno Božje zapovijedi.“ Učenjak pritišće: „Ali oni su događaji, a ne postupci ljudi prema Božjim zapovijedima?“ Ona oklijeva: „Pa, jeste li sami to pročitali? To je moje pitanje. Jer kršćanska knjiga kaže da im je Bog zapovjedio, i ne kaže da su to riječi ljudi. Izravno kaže da su od Božjih zapovijedi. Kaže: 'Ovo je ono što je Bog zapovjedio.' Na primjer, možete sada otvoriti kršćansku knjigu ako je imate. Otvorite 1. Samuelovu, 15. poglavlje, 3. redak, gdje zapovijeda ubijanje djece, dojenčadi i stoke, i kaže se da je to zapovijed od Boga. Sada Bog, vaš Gospodar, kaže: 'Učini to i to', i to nema nikakve veze s ljudima. To je izravna Božja zapovijed.“

Žena sluša, ali upada: „Ali rekla sam vam: to je ono što kršćani rade. Ignoriraju dijelove koji im se ne sviđaju, a zatim pokušavaju živjeti u staklenoj kući i kritizirati islam jer ima to i to...“ Učenjak je prekida: „Ajet o ratu – rat! I govori o poštediti ljudi koji traže zaštitu (Kur'an 9,6), i govori o tome da im se ne čini nepravda. Zabranio je ubijanje žena, djece, radnika, redovnika i svećenika. Zabranio je sakaćenje leševa. Zabranio je ubijanje stoke ili životinja ili uništavanje bogomolja. To su pravila pravednog rata koja je sam Poslanik poučavao. Kada su halife postavljali zapovjednike

nad vojskama, poučavali bi ih pravilima ratovanja. Ne govorimo o svakodnevnom životu; govorimo o zabranama u ratu. Sada usporedite to s kršćanstvom, koje ima izričite tekstove za koje tvrde da su od Boga i zapovijedaju vam da ubijate djecu i dojenčad, i da su robovi vlasništvo (Levitski zakonik 25,44-45), i sve te stvari u koje ne trebam ulaziti. No poanta je: dajte mi najstrašniji ajet koji ste pronašli u Kur'anu. Samo naprijed i recite mi o njemu, pa da o njemu raspravimo. Pokazat ću vam da u Kur'anu nema ničega takvog. Rekli ste da ga čitate, pa mi dajte najšokantniji ajet. Samo naprijed.“

Razumijevanje konteksta u Kur'anu

Žena odgovara: „Mislim da je to ajet koji kaže: 'Ubijajte nevjernike gdje god ih nađete.' Ne sjećam ga se točno kako glasi, ali ima veze s nevjernicima.“ Učenjak ga precizno identificira: „Citirate 5. ajet iz 9. poglavlja (sura Et-Tevba). Imate li sada Kur'an?“ Ona kaže da ga možda može donijeti. Učenjak predlaže: „Da, donesite ga. Nema problema. Pročitajmo prvo te ajete. Počnite samo s 5. ajetom kako biste potvrdili da je to ajet na koji ste mislili.“

Žena čita: „Sura 9, ajet 5.“ Učenjak potiče: „Sura 9, ajet 5. Samo naprijed: 'A kada prođu sveti mjeseci...'" Žena čita: „'A kada prođu sveti mjeseci, onda ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete' (Kur'an 9,5).“ Učenjak pita: „Je li ovo ajet koji ste htjeli?“ Ona potvrđuje: „Da.“

Učenjak kaže: „Pa, pročitajmo od prvog ajeta i krenimo od konteksta. Što kaže prvi ajet?“ Žena čita: „'Objava od Allaha i Njegovog Poslanika onima s kojima ste ugovor sklopili od mnogobožaca' (Kur'an 9,1). Bog se odriče mnogobožaca koji su prekršili ugovor. I to je prvi ajet.“

Zaštita za mnogobošce koji traže azil

Učenjak objašnjava: „Sada, prvi ajet nam daje povijesni kontekst. Kaže da postoji ugovor između vjernika i nevjernika. Oni su prekršili ugovor. Tako 5. ajet postaje logičan, jer počinje s 'kada prođu sveti mjeseci'. Bog im je dao odgodu – ako pročitate ajete prije toga – da napuste zemlju. Bog im je zapovjedio da napuste zemlju ili će biti ubijeni ako ne napuste zemlju. Prekršili su ugovor, a Bog ih nije odmah kaznio; dao im je odgodu da odu. Možete pročitati ajete prije toga, i ne samo to, pročitajmo sada 6. ajet. Još nismo završili s čitanjem. Pročitajmo 6. ajet: 'Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi dok ne čuje Allahove riječi' (9,6). Zamislite da vas jedan od mnogobožaca zamoli da ga zaštitite i traži vaš azil, tražeći sigurnost od vas tijekom ratovanja – a to je naša tema – nakon što ih je Allah upozorio i oni nisu napustili zemlju, i kasnije, nakon što su ti mjeseci prošli, nađete jednog od njih kako traži vašu zaštitu. Što činite? Allah kaže: 'Zaštititi ga' – i nije samo to – 'dok ne čuje Allahove riječi, a zatim ga otprati do mjesta gdje će biti siguran' (9,6). Zatim? Dovršite ajet: nakon što čuje Allahove riječi, što onda? 'Zatim ga otprati do mjesta gdje će biti siguran. To je

zato što su oni ljudi koji ne znaju' (9,6). Zamislite: sada smo u ratu, borimo se. Vi ste prekršili savez, i prvo i drugo: Allah vam je dao vremenski rok da odete, ali niste otišli, i mi smo došli i pronašli vas, pa ste zatražili zaštitu. I Allah je rekao: 'Zaštiti ga' – i nije samo to – 'dok ne čuje Allahove riječi, a zatim ga otprati do mjesta gdje će biti siguran.' Tijekom rata osiguravate da stigne na sigurno mjesto. Je li to sve? Ne, još nismo završili. Prijeđimo sada na 13. ajet, i Kur'an će vam reći o vrsti ljudi na koje se ovdje misli. 13. ajet kaže: 'Zar se nećete boriti protiv ljudi koji su prekršili svoje zakletve i namjeravali protjerati Poslanika?' Korak po korak. Prvo, spominje one koji su prekršili savez, kao što smo rekli. Dakle, prvo: ljudi o kojima Allah govori da se protiv njih bori ili ubija, i tako dalje. Prvo, što su učinili? Prekršili su savez. I drugo, što su učinili? Namjeravali su protjerati Poslanika – pokušavali su protjerati Poslanika s njegovog mjesta i pokušali ga napasti. Zatim nakon toga? 'I oni su vas prvi napali' (9,13) – oni su započeli agresiju protiv muslimana!“

Kontekst božanske dozvole za rat

„Sada, nakon što sam sve ovo rekao: skupina ljudi je prekršila svoj savez i počela prva napadati muslimane, i namjeravala je protjerati Allahovog Poslanika ﷺ. Ipak, Allah ih nije odmah kaznio; nego im je dao odgodu kako bi mogli otići. Ali oni nisu otišli. I unatoč činjenici da nisu otišli, ako biste ih pronašli tijekom ratovanja, dali biste im zaštitu – i ne samo to, osigurali biste da stignu na sigurno mjesto, daleko od rata. Sada, recite mi: kako mogu sada pročitati ovaj ajet i onda tvrditi da u njemu ima problema? Izgleda drugačije kada ga stavite u njegov kontekst – a kontekst su ajeti. Nisam citirao nikakav vanjski izvor; samo sam čitao od početka i neke ajete nakon njega, i to je sve. Jednostavno stavljamo stvari u njihov kontekst sada. Usporedimo to s Prvom Samuelovom knjigom. Otvorimo sada kršćansku knjigu i usporedimo izravno. Otvorimo sada kršćansku knjigu. Ne mogu je otvoriti jer ono što sada imam sa sobom je samo Novi zavjet. Imate li samo Novi zavjet? Ali mi volimo Stari zavjet!“

Samuelova knjiga i božanska zapovijed za totalni rat

„Prva Samuelova knjiga. Otvorit ću je ovdje i onda je možemo pročitati. Pročitat ću je odavde. Ovo je Nova međunarodna verzija (NIV). Prva Samuelova knjiga, 15. poglavlje, naslovljeno: 'Gospodin odbacuje Šaula kao kralja.' Kaže: 'I Samuel reče Šaulu: "Ja sam onaj koga je Gospodin poslao da te pomaže za kralja nad Izraelom. Sada poslušaj Gospodinovu poruku." Čija poruka? Gospodinova. Dakle, ovdje se ne govori o onome što su ljudi rekli u to vrijeme, ili o njihovoj kulturi, ili povijesti. Ovo je Božja riječ. 'Ovako kaže Gospodin nad vojskama: Kaznit ću Amalečane za ono što su učinili Izraelcima kada su ih napali na putu dok su izlazili iz Egipta.' A to se dogodilo 400 godina prije ovog ovdje spomenutog događaja – 400 godina prije. Amalečani su protjerali Izraelce iz Egipta i ubijali ih i progonili. To se dogodilo prije 400 godina, generacijama prije. Sada Bog – prema njihovoj tvrdnji – kaže: 'Idi sada i napadni Amalečane i uništi sve što im pripada. Ne šteti nikoga.' 'Nego, pobijte ih sve: muškarce i žene, djecu i dojenčad,

goveda i ovce, deve i magarce.' Da? Pa kada ovdje govorimo o kontekstu – jer smo pribjegli kontekstu u Kur'anu – a sada definiramo kontekst u kršćanskoj knjizi, koji je kontekst? Kontekst je da je jedan narod prije 400 godina protjerao Izraelce iz njihove zemlje, i sada, nakon 400 godina... Zamislite da smo rođeni danas, ili bolji primjer su Nijemci. Sada ljudi žele potpuno uništiti Nijemce zbog onoga što je jedna poznata osoba učinila u povijesti. Pretpostavimo da je to učinio prije više stotina godina, a sada ćemo uništiti cijeli njemački narod zbog postupaka njihovih predaka. Kako je to etično na bilo koji način? I ovo je sada kontekst, a kontekst čini stvari još gorima. To je istina. Zamislite da budete zaklani zbog nečega što se dogodilo prije 400 godina. Sada, nemojte samo to zamišljati – zamislite da se, nadalje, nisu zadovoljili samo ubijanjem odraslih muškaraca, nego su klali žene i dojenčad koja još sišu, djecu u dobi od jedne do dvije godine. Djecu! Klali su ih iako nisu mogla shvatiti što se oko njih događa. I nije samo to – koja je krivica deva i ovaca i magaraca? To je moje pitanje. Preci tih ljudi su učinili to što su učinili, ali koja je krivica magaraca i ovaca i deva? To je iskreno pitanje od mene. Kakve veze ima njihovo sudjelovanje s ovom situacijom? Nitko ne može čitati Kur'an – i to kažem s poštovanjem prema bilo kojem kršćaninu – i zatim tvrditi da u Kur'anu ima nasilja dok čita Kur'an u njegovom kontekstu i biti iskren, a zatim tvrditi da je kršćanska knjiga sva mir i ljubav i zagrljaj. Nema toga. To je istina. Čak i u Novom zavjetu naći ćete stvari ove vrste. Naći ćete da Isus kaže: 'Poštuj oca i majku, i tko uvrijedi oca ili majku, bit će pogubljen' (Matej 15,4). I nije mrzio oca i majku, nego je mrzio i samoga sebe. I naći ćete u Drugom dolasku na kraju Evanđelja po Luki, na primjer, gdje će svakoga učiniti podnožjem svojim nogama, i tako dalje (Luka 20,43). Reći će vam da je to metafora. Pa, metafora – zašto? Hoće li ih potapšati po ramenima? To je metafora za ono što će im učiniti tijekom Drugog dolaska!"

Dakle, na kraju, nije sve ljubav i duge, kako ljudi pokušavaju prikazati, bilo da je riječ o Novom zavjetu ili Starom. Rekli ste da slijeđenje knjige kršćana znači slijeđenje Isusa ili poruke knjige kršćana. Kur'an nas uči da slijedimo poruku Poslanika Muhammeda ﷺ. Kaže: "Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahu i Posljednjem danu" (33:21). Dakle, imamo uzor, a on je primjenjivao Kur'an u svom životu i provodio Allahove naredbe, i mi ga moramo oponašati najbolje što možemo. Međutim, mi se ne fokusiramo na njega kao kršćani. Mi učimo od Poslanika ﷺ i oponašamo ga kako bismo obožavali Allaha. Cilj je Bog, a naš krajnji fokus je na Bogu. Poruka islama je u najjednostavnijem obliku: pokoravajte se naredbama Kur'ana kao što je to činio Poslanik ﷺ, nastojte ga oponašati i pokoravajte se učenjima Kur'ana. Ovaj život je ispit. Ako uložite svoj najveći napor i Allah vas vidi, i umrete dok ispunjavate svoju dužnost prema Allahu, ući ćete u Džennet."

Usporedba teološke jasnoće: kršćansko Trojstvo naspram islamskog monoteizma

"Sad, ako bismo napravili usporedbu u kršćanstvu, spomenuli ste pitanje zbrke. Bog: Sin je Sin, i Otac je Otac, i Sveti Duh, i ne znamo jesu li isti ili nisu. Bog je poslao

samog sebe na svijet, zatim ubio samog sebe, zatim oprostio ljudima nakon što je ubio samog sebe. Zatim je oprostio ljudima jer je ubio samog sebe. I Bog je postao dijete, ali nije bio Bog — zapravo, bio je čovjek. Ali bio je čovjek, ali je također bio Bog. Pa kad nešto nije znao, bio je čovjek, ali kad je znao, bio je Bog. Ako želimo razgovarati o kontradikcijama i zbrci! I tri nije tri; zapravo je jedno. Otac nije Sin, i Sin nije Sveti Duh, ali su u stvarnosti jedno. Ali nisu jedno — nego tri. Pa jesu li jedno ili tri?"

"Ako želimo razgovarati o zbrci i pitanju poruke i tako dalje, iskreno, nema veće zbrke od doktrina kršćanstva, i one su najzbunjujuće. A izazov koji postavljam vrlo je jednostavan. Možda ću jednog dana čak provesti društveni eksperiment. Ako pitam svakog kršćanina na ulici: 'Šta je Trojstvo?' — svaki od njih će mi dati drugačiji odgovor. Drugačiji odgovor od svakog pojedinog kršćanina. I pozivam ljude da provedu ovaj društveni eksperiment o Trojstvu. Pitajte bilo kojeg muslimana o Bogu, i dat će vam isti odgovor. Bog je Allah, Jedan, Stvoritelj. Jednoglasno će svi dati isti odgovor. I nema zbrke o tome ko je Bog, šta On želi, šta morate činiti i šta morate izbjegavati. Nema veće zbrke od učenja kršćanstva o tome šta ljudi moraju činiti i šta moraju izbjegavati, i koju knjigu uopće trebate čitati? Ne znate!"

"I koju verziju čitate? Mi sada čitamo iz NIV-a, a ako otvorimo drugu verziju, naći ćemo drugačiji tekst. Da, obično čitam New King James Version (NKJV). Da, da, tako je to. Rekli ste da ste čitali Kur'an. Kad čitate Kur'an, vidjet ćete da je njegova poruka jednostavna. Bog vam naređuje da Ga obožavate i pokoravate Mu se, činite dobro na ovom svijetu i oponašate Poslanika. Činite dobro najbolje što možete, i Allah će vas uvesti u Džennet Svojom milošću — ne po zaslugi vaših djela, jer nema djela koje će vas uvesti u Džennet, jer ćete uvijek biti dužni Bogu za samo vaše postojanje u ovom životu. Već ste u dugu, i svaki put kad udahnete, u dugu ste. Ali ono što je važno jeste da uložite svoj najveći napor. Ako uložite svoj najveći napor, Bog će vidjeti dobro u vama i obuhvatit će vas Svojom milošću, i tako ćete ući u Džennet. Oprostite — grlo mi se steglo. Dakle, ovo je logično, ali je samo teško! Znam, znam, kao što ste rekli: niko ne želi biti u krivu. Kao što ste rekli, vaša situacija je teška jer idete u crkvu svake sedmice i tako dalje, a onda se želite promijeniti, i tu je društvo oko vas. Pa počnete razmišljati o svim tim različitim stvarima. Ali ono što je važno jeste da je istina jasna, sestro. I kao što ste vidjeli, nije mi trebalo mnogo vremena da vam pokažem istinu, jer je istina jasna kao sunce i vrlo jednostavna. Sad, pitanje je: hoćemo li slijediti istinu koja je od Boga? Ili ćemo učiniti svjetovne stvari preprekom da je slijedimo? Jer ako je Bog na mojoj strani i moja je podrška, onda mi ne treba ništa drugo. To je ono što je važno."

"Važno je da ovo činim za Boga. Bog mi je naredio da Ga slijedim i pokoravam Mu se. Da, učinit ću to. Poruka Poslanika Muhammeda ﷺ ista je poruka kao i svakog poslanika koji je poslan, i nema razlike među njima. Isusova poruka je ista kao poruka Poslanika Muhammeda ﷺ. Kad je Isus rekao: 'Šema Jisrael, Adonaj Eloheinu, Adonaj Ehad' (Marko 12:29) ("Čuj, Izraele, Gospod Bog naš, Gospod je Jedan") — rekao je to, a Poslanik ﷺ je

rekao: 'Reci: "On, Allah, je Jedan"' (112:1). To je potpuno ista stvar. Kad je Isus rekao: 'Ljubi bližnjega svoga' (Matej 22:39), Poslanik ﷺ je rekao istu stvar. Kad je Isus rekao: 'Dajte milostinju' (Luka 6:30), Poslanik ﷺ je rekao istu stvar. Kad je Isus postio (Matej 4:2), Poslanik ﷺ je rekao istu stvar. Kad je Isus molio Boga padajući ničice (Matej 26:39), Poslanik ﷺ je rekao istu stvar. Dakle, poruka svih poslanika je ista."

"Ali poruka Crkve i Trojstva i tako dalje — nijedan poslanik nije došao s tim, i nisu znali za to niti čuli o tome, jer je Crkva to izmislila kasnije. Nećete naći nijednog poslanika koji je došao s Trojstvom — Ocem, Sinom i Svetim Duhom, tri u jednom, u četiri. Nijedan od njih nije donio te stvari. Mislim da imam još nešto, osim ako vam nisam oduzeo previše vremena, u tom slučaju vjerujem da jesam. Ne, ne, u redu je. Molim vas, nastavite. Vjerujem da je druga stvar čuda. Postoje sveci koji su umrli i miro je poteklo iz njihovih kostiju, i ja imam malo tog mira, i postoje druge stvari koje su se dogodile zbog kojih sam osjetila da je kršćanstvo istina zbog čuda koja ga okružuju."

Pitanje čuda kao dokaza za vjeru

"Možete li mi reći jedno čudo koje dokazuje da je kršćanstvo istina? Miro koje teče iz kostiju svetaca nakon njihove smrti — jeste li to vidjeli? Imam miro, ali to nisam sama vidjela. Ali vidjela sam kip kako plače. Ne, ne, šta možemo vidjeti, vi i ja, sada kao dokaz istinitosti kršćanstva? Jer takve priče postoje u svakoj religiji, usput. Ako vam sada dovedem hindusa, ispričat će vam najbolje priče koje će vas zaprepastiti o njihovim bogovima i tako dalje. Pripovijedanje je sada lako. Koji dokaz mi sada možete pokazati kao dokaz istinitosti kršćanstva? Dajte mi samo jedan dokaz. Neću mnogo tražiti od vas. Tražim od vas samo jednu stvar koja dokazuje da je kršćanstvo istina. Jedan dokaz. Ne mogu reći da je ovo dokaz istinitosti kršćanstva u cjelini, ali vidjela sam ikonu koja plače, osim osobnih iskustava, jer svaki kršćanin mi dolazi s istom pričom: bio sam depresivan, pijan, i dok sam jednog dana spavao... Ne, ne takvu vrstu. Ne, ne, ali govorim o osobnim iskustvima. Zar plakanje kipa nije osobno iskustvo? Ne, ne, osobno iskustvo znači nešto što ste sami doživjeli, a što ja danas ne mogu vidjeti. Ako tražim dokaz da bih ga mogao vidjeti, onda to nije objektivno, primjenjivo na svakoga. To je nešto na što ste vi naišli u nekom trenutku. Na primjer, da sam došao k vama i rekao: kad sam bio u Medini — a bio sam tamo prošle godine — kad sam bio u Medini, Poslanik ﷺ je izašao iz svog kabura i rukovao se sa mnom i zagrlio me i rekao mi: ući ćeš u Džennet nakon svoje smrti i bit ćeš sa mnom u najvišem Džennetu i oženit ćeš lijepu ženu i tako dalje. Onda mi vi kažete: ali, ali... A ja vam kažem: sumnjate li sada u moje osobno iskustvo? Bio sam u Medini prošle godine!"

"Ja nisam doživjela takvo što. Dakle, to je osobno. Pitam vas za dokaz istinitosti kršćanskog vjerovanja i religije tako da ga ljudi mogu vidjeti i primijetiti i prihvatiti i zatim slijediti njegova učenja. Odgovor je 'ne', usput! Ali u slučaju da imate dokaz, rado bih ga čuo. Ne znam; jedino čega se mogu sjetiti su kipovi iz kojih teče miro i stvari te vrste. Postavit ću vam direktno pitanje: da zaustavite nekoga na ulici i kažete

mu: imam dokaz da je kršćanstvo istina, pa mu ispričate o ovom kipu, mislite li da bi bio uvjeren? I da li bi prešao na kršćanstvo? Ako to sami ne vide, ne! Da, i možete li im to pokazati ako to žele vidjeti danas? Morate pronaći njegovu lokaciju, jer stalno mijenja lokaciju, i ako žele vidjeti, mogu. Da, da, ali to je upravo ono što mislim. Ako stalno mijenja lokaciju, onda ne možete odrediti mjesto da ga vide. I također, ovaj kip — kako dokazuje istinitost kršćanstva? I to je moje pitanje. Da li kip kaže da je Isus Bog i da je Trojstvo istinito i da slijedite knjigu kršćana? Kako je to povezano s kršćanstvom? Jer je to kršćanska ikona Marije i Isusa. Marije i Isusa!"

"I šta kip radi? Plače. Miro teče iz oka, možda, i ne znam njegov izvor, ali tu je. Da li je to voda koja kaplje? Ne, nego miro, i to je vrsta ulja. Tekućina. Da, slatkog mirisa. Mogu li razbiti kip da provjerim postoji li cijev iz koje dolazi ulje, ili će me ubiti ako pokušam? Ah, da li je to vjerovatno? Pretpostavimo. Koliko je lako srušiti ovo čudo? Da li je moguće da je neko postavio cijev ili nešto u otvor oka i ulje izlazi iz nje, ili u nekom dijelu kipa, i zatim ulje izlazi kad su ljudi tamo? Kad sam to vidjela, nije izgledalo da bi to bilo moguće. Ali mora biti skriveno; inače bi ljudi to vidjeli, zar ne? Rupu ili mjesto odakle ulje izlazi, i tako dalje. Mogu li to učiniti ili ne? Vjerovatno!"

"Iskreno, želim da razmislite o ovim stvarima. Hoću li zaista postati kršćanin zbog ulja koje teče iz kipa koji sam vidio jednog dana? Hoće li me to zaista uvjeriti da prihvatim religiju i slijedim je? Ne, samo to — pa, šta je onda druga stvar koja bi to dokazala? Jer kad kažem dokaz, to mora biti nešto čudesno što dokazuje istinitost te religije bez ikakve sumnje. Ne znam postoji li dokaz koji bi dokazao istinitost bilo čega bez ikakve sumnje, inače bi svi vjerovali u to. Dakle, mislim da su sve religije slične. Ne, ali to je ono što kršćani misle, i to je ono što im se govori. Ali muslimani kažu: mi imamo mnogo vrsta dokaza. Ako pogledate život Poslanika ﷺ i informacije u Kur'anu, on je ispred svog vremena — to su stvari koje Poslanik ﷺ nije mogao znati i opisati, bilo da se radi o tome, prvo, Poslanik ﷺ opisuje ono što danas vidimo u stvarnosti, ili da li je to bio prirodni svijet. Na primjer, Kur'an govori o svemiru, planetama, zvijezdama, galaksijama, vodi i svemu. A mi te stvari danas otkrivamo i otkrivamo njihovu preciznost i tačnost dan za danom. Čak i činjenica da su pčele ženke ili nešto te vrste — stvari slične onome što ste čuli."

"Na primjer, razvoj fetusa i faze njegovog rasta u detalje (23:14). Bio je jedan kršćanski embriolog u dvadesetom stoljeću po imenu Keith Moore — i umro je kao kršćanin — ali je rekao: ovaj opis embriologije pomoću mikroskopa nemoguće je da potječe od Poslanika ﷺ. To je rekao, a bio je kršćanin i umro je kao kršćanin, ali je ipak priznao da je nemoguće da ovaj govor dođe od arapskog beduina jer ja gledam kroz mikroskop, a isti opis koji se nalazi ovdje je opis spomenut u Kur'anu. I on to nije mogao znati. Da. Na primjer, Kur'an govori o širenju svemira (51:47), a mi smo to otkrili pomoću Hubble teleskopa. I Kur'an govori o oblacima i o njihovoj težini (13:12). Niko ne bi pomislio da su oblaci teški, jer ako ih pogledate, pomislili biste da su lagani.

Ali oblaci teže tone, a Kur'an ih je opisao kao teške oblake (13:12). I nećete naći ovaj opis u drugim vjerskim knjigama."

Kur'anski opisi prirodnog svijeta

"Kur'an daje precizne opise stvari u prirodnom svijetu. Literatura opisuje određena stvorenja kao 'laka' jer lete nebom, ali Kur'an pruža ove opise s tačnošću. Mogao bih nastaviti sa svime što se odnosi na materijalni svijet, ali osim toga, Poslanik ﷺ je govorio o budućnosti i onome što se danas događa. Rekao je, na primjer: 'I vidjet ćete bosonoge, gole, siromašne, pastire ovaca kako se natječu u izgradnji visokih zgrada.' Gdje je danas najviša zgrada na svijetu? Sada, u Dubaiju, da. I znate li kako su je mogli sagraditi? Prije pedeset godina bila je pustinja. Našli su naftu, i nakon što su otkrili naftu, imali su novca i postali sposobni graditi zgrade. Poslanik ﷺ je rekao: 'Zemlja će iznijeti najbolje dijelove svog blaga dok bogatstvo ne postane obilno među vama (Arapima) i ne prelije se.' Poslanik ﷺ je govorio o kamati i lihvi, i kako će se kamata i lihva proširiti svijetom do te mjere da će čak i oni koji su je željeli izbjeći biti dotaknuti njenom prašinom."

Nemogućnost lihve bez papirnog novca

"Kamatarenje se proširilo po cijelom svijetu. Danas ne možete živjeti bez kamate. Imate kreditnu karticu, hipoteku, kredit za auto. Sve je to kamata. Poslanik ﷺ je rekao da će doći vrijeme kada će ljudi jesti kamatu, piti kamatu, spavati s kamatom. I evo nas. Ovo su stvari koje je Poslanik ﷺ rekao prije 1400 godina, a mi ih danas vidimo. Ovo su dokazi. Ovo je nešto što možemo vidjeti i provjeriti. To nije subjektivno iskustvo. To nije nešto što se dogodilo jednoj osobi u snu. Ovo je nešto što svi možemo vidjeti. I ako želite dokaz za islam, ovo je to. To nisu samo čuda prošlosti. To su čuda koja možemo vidjeti danas. I to je ono što islam čini drugačijim. Mi ne kažemo: 'Vjerujte nam jer smo vidjeli kip kako plače.' Mi kažemo: 'Pogledajte svijet oko sebe. Pogledajte šta je Poslanik ﷺ rekao, i vidite da li se to obistinilo.' I to je dokaz."

Uvod u dokaze i prirodu dokaza

Sve ovo ne bi bilo moguće bez postojanja papirnog novca koji nam danas omogućava da pozajmljujemo velikom broju ljudi. U to vrijeme papirni novac nije postojao, jer se trgovalo zlatom i srebrom. Kamatarenje nije bilo rašireno i nisu mogli uzimati zajmove na način na koji se to danas radi, jer je nemoguće štampati novac, pozajmiti ga, a zatim ponovo tražiti vraćanje. Umjesto toga, trebali su zlato i srebro – morali su ga pronaći i izvaditi kako bi pozajmili velike količine. To nije bilo moguće na isti način i u tolikom obimu da bi bilo nemoguće za bilo koga s imetkom da izbjegne kamatu. Mogao bih nastaviti iznositi dokaze; ovo su samo neki primjeri. Kur'an je govorio o prošlosti i opisivao stvari koje se ne spominju u knjigama kršćana ili drugim vjerskim tekstovima, a ipak smo danas otkrili njihovu istinitost. Dat ću vam jedan primjer: Kur'an je govorio o faraonu.

Kur'anski jedinstveni prikaz faraonovih tvrdnji o božanstvenosti

Faraon je opisan u kršćanskim spisima, i spominje se interakcija između Musaa i faraona, ali nigdje u kršćanskim spisima ne stoji da je faraon iz Musaovog vremena tvrdio da je božanstvo. To se nigdje ne spominje u kršćanskim spisima – barem ne prema onome što sam pročitao ili čuo. Ne, ne postoji. Možete tražiti i nećete naći. Ali Kur'an sadrži taj opis i spominje da je on tvrdio da je božanstvo. Danas znamo da je to činjenica. Bilo bi nemoguće da je Allahov Poslanik Muhammed ﷺ to znao jer je hijeroglifsko pismo bilo mrtvo. Kamen iz Rosette nije otkriven do prije 200 godina, a zahvaljujući njemu preveli smo s demotskog na grčki, i tako smo mogli čitati s hijeroglifa na demotski pa na grčki. Na taj način smo uspjeli prevesti hijeroglifsko pismo i pročitati šta piše u hramu Abu Simbel u Egiptu, na primjer. Faraon koji je bio u Musaovo vrijeme, Ramzes II, krunisan je božanstvom od strane Horusa i Seta – dva egipatska boga – i učinili su ga bogom. Dakle, on je zaista tvrdio da je božanstvo. To prije njega nije bilo uobičajeno među faraonima ni na koji način. Nije bilo uobičajeno da ijedan faraon tvrdi božanstvenost, ali možete vidjeti da se to dešava i Kur'an spominje te stvari.

Precizni navodi o Ibrahimovom narodu i njihovim božanstvima

Kur'an je govorio o Ibrahimu i o tome šta je njegov narod obožavao, na primjer, i o bogovima koje su obožavali. Kur'an je veoma precizan. Obožavali su Sunce, Mjesec i zvijezdu, koja je planeta Venera. I danas znamo da je to tačno. Sumerski jezik je bio mrtav u vrijeme Poslanika ﷺ, ali je kasnije ožvijen i otkrili smo hram zvan "Zigurat u Uru", gdje smo pronašli artefakt koji prikazuje imena bogova koje je obožavao narod Mezopotamije u Ibrahimovo vrijeme. Sve te informacije nisu postojale jer je ovaj hram bio zatrpan pijeskom, a jezik je bio mrtav. Tako da Allahov Poslanik ﷺ nije imao načina da dođe do ovih informacija, a one se ne nalaze ni u prethodnim vjerskim knjigama.

Kur'an kao živo čudo

Sada, pitanje je: Allahov Poslanik ﷺ je opisao ove stvari iz prošlosti i govorio o budućim stvarima koje danas vidimo. Govorio je o svim tim stvarima koje opisuju prirodni svijet, a ja vam dajem samo neke primjere; mogao bih dati još. Da ne spominjemo stvari koje je Allahov Poslanik ﷺ činio, a čemu su ljudi svjedočili. Sam Kur'an je živo čudo kojem se ne može naći ravno u arapskom jeziku, i to je izazov ljudima danas. Iz tog razloga kažem: ne. Nije tačno da svim religijama nedostaju dokazi. Naprotiv, drugim religijama nedostaju dokazi, i zato tu optužbu pripisuju svim ostalim religijama. Ali istina je da je islam jedina religija koja posjeduje objektivne dokaze koji potvrđuju njeno božansko porijeklo. Koji je moj izgovor da ne slijedim Allahovog Poslanika ﷺ nakon svih ovih dokaza? Kako mogu insistirati na nevjerovanju u istinu? Ne znam.

Težina istine i teškoća promjene

Pa, kao što ste rekli, znam da je teško napustiti nešto nakon što se dokaže njegova lažnost. Sve što ste spomenuli – ali Ahiret je važan. I vi želite umrijeti na istini, a ne na lažnosti. Ne želite biti kažnjeni na Ahiretu. Naprotiv, želite umrijeti na dobru. I naravno, ja kod vas opažam iskrenost, i zato je moj savjet vama: ako vidite istinu, prigrlite istinu. I ne kažem da to trebate učiniti sada, već kad god se osjetite spremnom. Međutim, morate shvatiti da je ovo istina. Ako je ovo istina, onda je moram slijediti. Nije važno šta drugi rade ili šta će mi reći. Ništa od toga nije važno. Ako je ovo istina, onda je jednostavno moram slijediti. Znam da je ono što govorite logično, i te misli su mi se javljale tokom proteklih nekoliko mjeseci. Sa mnom su od novembra – mislim na unutrašnju borbu između onoga što je logično i onoga što nije, i između istine i lažnosti. Udata sam i imam djecu, i svi smo pravoslavni kršćani. Ponekad razgovaramo i raspravljamo o ovim stvarima.

Slučajnost pronalaska ove diskusije

Vjerovali ili ne, smiješno je to što sam rekla: ako bih imala priliku razgovarati s njim, pitala bih ga svoja pitanja. I slučajno sam naišla na vaš prijenos uživo na YouTubeu, pa sam odlučila ući danas jer nikada prije nisam gledala prijenos uživo i nisam imala priliku postavljati pitanja ili razgovarati. Poznajem jednog muslimana, ali je promijenio vjeru u pravoslavlje. Da li je iz Irana? Šta? Da li je iz Irana? Ne, iz koje je zemlje? On je Amerikanac, ali nisam sigurna gdje je rođen. Pa kako znate da je bio musliman? Rekao mi je. Bila sam prisutna kada je promijenio vjeru. Ne, ne, mislite kada je prešao? Ne znam; tada nisam bila prisutna. To i mislim. Kako uopšte znate da je bio musliman ako je Amerikanac? Zato što nije rođen ovdje. Ne, kako znate da je bio musliman? To je moje pitanje. Rekao mi je, i to je neko kome vjerujem, pa sam mu povjerovala kada mi je rekao da jeste. Zna li koliko smo lažnih priča razotkrili kao laži? Previše da bi se izbrojalo. Mnogi ljudi su tvrdili da su bili muslimani, a kada im postavimo jednostavna pitanja o islamu, siguran sam da ljudi to rade na YouTubeu pokušavajući odvratiti ljude od vjere, i siguran sam da ih ima mnogo. Ali on nije javna ličnost; lično ga poznajem. Da, ne znam za tu konkretnu osobu, ali to nije ograničeno samo na YouTube. To rade čak i u crkvama da bi povećali vjeru ljudi u crkvu jer nemaju nikakav dokaz iz svoje knjige. Zato prave statue koje plaču i dovode osobu koja je imala iskustvo da ispriča svoju priču i šta mu se desilo u snu, i svoju divnu životnu priču i kako mu je Isus poslao znak. To se dešava u kršćanstvu – u crkvama ljudi dolaze i govore o svojim ličnim iskustvima i pričaju o tim stvarima, a neki kažu da su bili muslimani i tako dalje. U pravoslavnoj crkvi je malo drugačije.

Priroda pravoslavnog bogoslužjenja

Pa, pravoslavno kršćanstvo je drevno kršćanstvo i nije poput protestantizma ili katoličanstva. Veoma je različito. Niko ne govori ni o čemu. Liturgijsko je i okupljamo

se na liturgiju. To nije prilika da ljudi pričaju ili dijele svoje priče. Mi nemamo takve stvari. Zbog čega ste spomenuli tu osobu? I šta bi dokazalo porijeklo te osobe, ako pretpostavimo? Ne dokazuje ništa. Ne postoji nijedna osoba s kojom možete razgovarati i postavljati pitanja. Poznajem ga u svom životu. Mislim da svaka osoba ima svoj način razmišljanja. Da, kada je riječ o postavljanju pitanja općenito, ovaj prijenos uživo je uvijek otvoren za svakoga ko želi postavljati pitanja. Postoji prijenos za muslimane i drugi za nemuslimane. Uvijek sam otvoren za ljude da postavljaju svoja pitanja, a i muslimanska zajednica također. Džamije su tu i otvorene za svakoga ko želi postavljati pitanja. Ako imaju pitanja, odgovorit će vam s radošću, poput imama džamije. Neće vam reći: ne ulazi. Naprotiv, odgovorit će na vaša pitanja. A što se tiče podrške, kada neko prijeđe na islam, mi ga podržavamo. Povezujemo ih s muslimanima u njihovoj blizini ako postoje, ili barem online, i oni ostaju stalno u kontaktu s njima, podučavajući ih i odgovarajući na njihova pitanja i podučavajući ih važnim stvarima. Uvijek to činimo najbolje što možemo. Dakle, ako razmišljate o ulasku u islam u budućnosti i to vas brine, znajte da ćemo vas podržati. Ali ako pitate općenito – mislim da ne znam. Moram biti sigurna u ono što ću učiniti. Ali naravno, morate činiti ono što je ispravno i morate tragati za istinom dok je ne nađete. Ali morate biti sigurni. Razumijete li šta mislim? Apsolutno da. Tako da ne mogu prigovoriti onome što ste rekli, i neću ni pokušavati. Slobodni ste to učiniti. Ne, ne, ono što možete učiniti jeste da ne pokušavate sada prigovarati, i niste obavezni. Ali ono što možete jeste: ako imate pitanja o bilo čemu, imate moju e-mail adresu, i ja ću je prikazati ili će to neko od moderatora učiniti, i ja ću znati za to. Dobrodošli ste da me kontaktirate e-poštom ako imate nešto konkretno. Čekajte, rekli ste? Rekao sam: ako imate bilo kakvo pitanje o onome što sam rekao kasnije, nakon istraživanja, i želite više pojašnjenja i želite izvore ili bilo šta u vezi s tim, možete poslati poruku e-poštom. To sam govorio kako biste dobili više pojašnjenja o toj konkretnoj stvari, i to pozdravljam. Ovo je e-mail adresa ako je možete vidjeti na ekranu, ali općenito, sve što sam rekao su činjenice. I iz tog razloga pozdravljam ideju da odete i vratite se jer ćete shvatiti da su to činjenice, a onda ćete nakon toga shvatiti da nema druge opcije i da je ovo istina. Ako je ono što sam rekao tačno, ne znači li to da je islam istina? Ako je ono što sam rekao tačno, onda da! Da, onda je sljedeći korak da provjerite tačnost onoga što sam rekao. To je sve. Da, a e-mail? Evo: muslimlantern@gmail.com. To je ime kanala bez "the" – samo muslimlantern@gmail.com. Pa, samo me kontaktirajte putem bilo koje društvene mreže. Samo napomenite da mi vi šaljete poruku i bilo koje pitanje koje imate o onome što sam rekao. I pozdravljam istraživanje i ispitivanje. I mislim da je ovo najbolji korak koji sada možete preduzeti. I ako potvrdite tačnost ovih stvari, onda morate postati muslimanka. U redu! Slažemo li se? Bilo je zadovoljstvo razgovarati s vama. Hvala vam, i meni je bilo zadovoljstvo razgovarati s vama. Nema na čemu. Hvala. Nema problema. Primit ću sljedeću osobu i pustiti vas da idete. U redu. Doviđenja. Doviđenja.

Kur'an 9:1

Kur'an 9:5

Kur'an 9:6

Kur'an 9:13

Kur'an 23:14

Kur'an 51:47

Kur'an 13:12

Kur'an 112:1

#Isus i kršćanstvo

#Kur'an i biblijski kontekst

#Monoteizam i Trojstvo

#Dokazi za islam

#Rat i nasilje u svetim tekstovima

#Obraćanje i istraživanje vjere